

paa Forretningsomraader ere nogle Dumri-
aner, vi ere vist klare over, at vi paa
mange Omraader ere langt tilbage og
kunne tage Lære af dem, med Hensyn til
hvilken Vej vi bør gaa, og de have ikke
favouriseret udenlandske Forsikrings-
selskaber paa deres egne Forsikrings-
selskabers Bekostning. Det er det, jeg vil have
slaaet fast.

Om det Spørgsmaal, at det skulde
kunne være til Gavn for de udenlandske
Selskaber, som de Herrer paastaa, at det
store Beløb — det af mig foreslaaede — skal
være deponeret, og skade vore egne i Stedet
for at gavne dem, vil jeg sige, at det kom-
mer fornuftigvis først i anden Række. I
første Række staar absolut det at sikre de
forsikrede. Det er og bliver det første
Synspunkt, man har at tage, og jeg kan
forsikre, at ude i den Befolkning, man
giver Love for, har jeg Flertallet paa min
Side. Der siger man: Lad os blive gar-
anterede paa alle mulige Maader over for
de udenlandske Selskaber, og lad os be-
holde vore Forsikringer her i Landet. Det
ærede Medlem for Randers Amts 6te Valg-
kreds (Neergaard) har sin Opfattelse, og
jeg har min, jeg kan ikke overbevise ham,
og han kan ikke overbevise mig. Men et
vil jeg sige, og det er, at i Fjor, da han
udtalte sig om dette Spørgsmaal, var han
dog enig med mig i, at det var mere betryg-
gende, hvis det var en stor Sum, der
skulde deponeres. Han vilde kun ikke an-
befale det af Frygt for, at man derved
vilde fornærme Udlandet, saa at det vilde
tage Repræsalier over for os. Det er jeg
nu ikke bange for. Jeg tror ikke, det vil
have nogen Indflydelse paa det gode For-
hold mellem to Stater, om vi paa dette
Omraade, Forsikringsvæsenet, sikre os over
for andre Stater som de gøre over for os.

Jeg er ikke Sangviniker til dagligt
Brug, men i Dag er jeg lidt af en Sang-
viniker. Jeg haaber paa, at der mellem
2den og 3die Behandling kan blive An-
ledning til at finde en Udgang af Striden,
som vi kunne faa Tinget til at slutte sig
til. Hvorvidt jeg har Ret eller Uret, ved
jeg ikke, havde jeg blot den højtærede Mini-
ster paa min Side, vilde det jo hjælpe mig
betydeligt. Men i det sangvinske Haab, at
jeg maaske kan faa det væsentlige af mine
Ønsker gennemført til 3die Behandling,
skal jeg tage mine Ændringsforslag tilbage
i Dag.

Formanden: Ændringsforslagene Nr.
3, 13 og 16 er tagne tilbage. Ønskes

noget af dem optaget? (Ophold). De er
bortfaldne.

Nielsen-Grøn: Den højtærede Inden-
rigsminister gjorde mig Uret — uden at
ville det, det er jeg sikker paa —, naar
han sagde, at jeg havde udtalt, at det var
Hovedsagen, at de forsikrede fik *Bonus*.
Jeg synes, at jeg, ved at følge Flertallet
i Udvalget, har vist, at det for mig først
og fremmest gælder om, at de forsikrede
altid ere sikre paa at faa det, de ere for-
sikrede for. Naar jeg har været med til
at stille Ændringsforslagene til § 19, har
Grunden været den, jeg sagde, at jeg
særlig havde tænkt paa de forsikrede, idet
jeg haabede, at de muligvis kunde faa
Bonus. Det er ikke Selskaberne, jeg sær-
lig har tænkt paa, men de forsikrede.
Den højtærede Indenrigsminister og jeg
ere dog saa nær ved hinanden paa dette
Omraade, at vi nok mødes mellem 2den
og 3die Behandling.

Over for den ærede Ordfører maa jeg
sige, at jeg kan ikke fragaa, at jeg mener,
der er noget, som er bedre end Loven af
19. Marts 1869, og det er Loven om Ejen-
domsskyld af 15. Maj 1903. Der er ikke
en eneste af os, der tvivler paa, at alle
de udmærkede Mænd, der nu blive valgte
rundt om i Landet til Fastsættelse af Ej-
endomsskyld, kunne gøre dette bedre end
de to Mænd, der ved hver enkelt Vur-
dering komme for at bedømme Ejendom,
kunne gøre dette. Men det skulle vi ikke
strides om. Jeg kan kun udtale min
Glæde over de Udtalelser, den meget
ærede Ordfører kom med om, at Udvalget
vil tage Hensyn til vore Forslag mellem
2den og 3die Behandling. Jeg haaber da,
vi skulle naa det, vi have ønsket, om ikke
fuldt ud, saa dog for en Del, og i det
Haab tillader jeg mig paa egne og 4 Med-
forslagsstilleres Vegne at tage Ændrings-
forslagene under Nr. 8, 9, 10 og 11 til
§ 19 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene un-
der Nr. 8—11 er tagne tilbage. Ønskes
noget af dem optaget? (Ophold). De er
bortfaldne.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes
Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A.
Sp. 1709—10)

vedtoges uden Afstemning.